

Učenci IV THK i III HTT TUŠ Antona Štifanića ove su godine za svoj EKO PROJEKT odabrali temu

KRETANJE

Svi znamo da je kretanje važan i sastavni dio našega života , ali se motivacija za kretanjem razlikuje od čovjeka do čovjeka. Ljudi se kreću iz različitih razloga. Poneki se kreću da bi na taj način proveli vrijeme s prijateljima, obitelji ili da bi upoznali nove ljude. Učenci naše škole, svjesni važnosti kretanja, krenuli su put Mordela i Picuga, brda na kojima je nekad cvala kultura u doba kada je čovjek prestao biti pračovjekom. No krenimo od početka. Dana 22. listopada tekuće godine u 8:30 učenici su strpljivo čekali svoje profesore ispred škole. Dočekavši ih krenuli su na put dug petnaestak kilometara. Negdje na pola puta od cilja nalazi se deponija Grada Poreča, koju sigurno ne bi smjestili tamo gdje se sada nalazi, da se znalo ono što se danas zna, a to su povijesna nalazišta u blizini same deponije. Na deponiji nas je dočekaio voditelj deponije gospodin Benčić te nam pobliže objasnio način rada deponije i koja je ustvari njena uloga. Gospodin Benčić napomenuo je između ostalog da se predviđa ukidanje ovog odlagališta i odvoženje otpada na neku drugu lokaciju. Pozvao je građanstvo da u svojim domovima sortiraju, odnosno odvajaju otpad , što je izuzetno važno i što se čini u većini država Europe. Napomenuo je i mogućnost privatizacije odvoza otpada čemu se mi protivimo, budući da takva politika vodi u čisto profitiranje.

Nakon kratkog predavanja , između glomaznih „piramida“ smeća i jata galebova koja kopaju po smeću, krenuli smo dalje cestom upijajući prizore jeseni. Uz šareno lišće, koje bi svako malo nošeno jugom prohujalo među nama, pogled nam je bježao k obranim vinogradima koji sežu u daljinu.

Cvrkut ptica, dok su letjele nebom, dan je činio još ljepšim, pravim jesenskim. Činilo nam se da je jesen spojila sve svoje mirise, zvukove i boje te tako ocrtavala svoju prekrasnu sliku. Nebom su plovili plavosivi oblaci iza kojih je izvirivalo sunce da bi nas obasjalo i popravilo raspoloženje među nama. Počeli smo glasnije i življe raspravljati o raznim temama koje su sada bile nešto vedrije. A samim suncem i jesenja slika postala je ljepša, potpunija. Jesen nas ja zaista zavela svojim šarmom.

Ipak šarm bi svako toliko nestao kad bismo pogledali na one „piramide“ od malo prije. U daljini, između oštih zavoja Istre ponosno se uzdizalo nekoliko brdašaca. Kada smo shvatili da su to ustvari Picuge, ubrzali smo korak da napokon vidimo to bitno povijesno područje. Zadihani i znojni stigli smo neposredno do brda. Nažalost, na brda se ne može baš tako lako zbog toga što nema puta do vrha. Učenici IV THK Tea, Ivan, Franko i Kristijan pripremili su kratko predavanje o Mordelama i Picugama u kojem smo saznali da su stari Histri naseljavali ovo područje, a ta su im brda bila glavno središte. Predavanje smo nastavili slušati u čudu i razočarenju zbog toga što mjesto s takvim značajem, baštinom i kulturom nije obilježeno i zašto se ne ulažu sredstva za istraživanje?

Puno nam se tada pitanja motalo po glavi. Saznali smo još da su na brdu postojale razne građevine koje su im služile za stanovanje, kao svetišta i sl.

Na kraju valja zaključiti da jako malo znamo o sebi, svojem značenju i svojim potrebama. Naučili smo da je kretanje bitno a citirat ćemo Luigia Fossatija koji kaže: „Kretanje znači zabavu, ritam i socijalizaciju. Dakle susretanje ljudi“